

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. prosince 2015 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících Gabriely Mračkové a Zdeňka Urbánka, **t a k t o** :

obžalovaný

J. _____ N. _____ ,

nar. _____ v _____ , dělník, trvale bytem _____ , ulice _____
 čp. _____ , toho času se zdržující na adrese _____ , _____ ,

j e v i n e n , ž e

dne 21.12.2014 v době okolo 05:45 hodin v Rokycanech, ulici Svazu bojovníků za svobodu čp. 112, před budovou Střední odborné školy na chodníku přistoupil z levého boku ke zde procházející J. _____ V. _____ , nar. _____ ve snaze se na ni sexuálně uspokojit ji chytil zezadu za její bundu, začal s ní cloumat, povalil ji na záda na trávník, následně ji rukou zacpal ústa a nos, aby si nemohla přivolat pomoc, a přestože se mu J. _____ V. _____ bránila tím, že ho od sebe odstrkovala, snažila se ho škrábat a postříkat pepřovým sprejem, rozepnul jí zip u kalhot, křičel na ní "ukaž píču" a osahával ji přes oblečení na přirození, avšak když se J. _____ V. _____ povedlo stříknout mu pepřový sprej do očí, byl donucen v útoku přestat a J. _____ V. _____ z místa utekla, takže k pohlavnímu styku nedošlo,

t e d y

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu spočívajícího v tom, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, a to v úmyslu trestný čin spáchat, k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání t ř í (3) roků.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá.**

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se **zkušební doba stanoví v trvání t ř í (3) roků.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se **poškozená J. V., nar. , bytem , odkazuje s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 19.10.2015 byla na J. N. podána ke Krajskému soudu v Plzni jako soudu místně a věcně příslušnému obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni pro pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 3. písm. c) trestního zákoníku.

V rámci dokazování u hlavního líčení byl vyslechnut obžalovaný J. N. a poškozená J. V. Byli vyslechnuti znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a přečteny další listinné důkazy. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce navrhl výslech P. Š., který byl v přípravném řízení vyslechnut v rámci úředního záznamu a obžalovaný má za to, že *ovlivňuje pravdivost výpovědi poškozené*. Tento návrh byl jako zcela nadbytečný zamítnut. Výpověď poškozené učiněná jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení, je neměnná a sám obžalovaný již v přípravném řízení připustil, že poškozená nemá důvod hovořit nepravdu. Výpověď poškozené podporují i další důkazy.

Obžalovaný byl vyslechnut již v přípravném řízení. Při prvním výslechu (ještě před změnou právní kvalifikace, kdy nebyl dán důvod nutné obhajoby) uvedl, že v sobotu 20. prosince 2014 šel s klukama z práce na pivo, pil pivo, později večer i panáky. Kolik toho přesně vypil, neví. Myslí si, že ze Žďáru šel okolo páté hodiny, byl hodně opilý. Je pravda, že si šel koupit jídlo, protože tam chodil vždy, když šel ze Žďáru. Toto si spíše myslí, protože to byl jeho zvyk a tak to asi udělal i tentokrát. Nepamatuje si, že by u toho okénka byl a že by si něco kupoval. Je pravda, že se mu někdy v minulosti stalo, že když byl opilý, tak byl vulgární, i s partnerkou, když byl opilý, tak se pohádali, ale nikdy nedošlo k fyzickému napadení. Je tedy možné, že skutečně na paní sprostě křičel, ale nepamatuje si to. Je pravda, že už v minulosti, cca před rokem, měl v tomto občerstvení připomínky na obsluhu s tím, že připravuje jídlo bez rukavic. Pamatuje si, že byl v baru Pod Lampou, že tam hrál automat. V baru byl sám. Nějaký kluk mu pak volal taxíka, protože měl rozbitý telefon. Pak jel do Dobříva. Když si to usnesení přečetl, co paní řekla, že ho poznala, že jsou pachové stopy, tak se to asi stát mohlo. On si nepamatuje, ale podle něj ta paní nemá důvod lhát. Pokud se toto ale stalo, tak určitě jí nechtěl znásilnit. On v té době měl partnerku, kdy nikdy neměl se ženami problém, a neví, proč by takovou věc dělal. Také není žádný lupič, že by ji přepadl, aby ji okradl. Celá tato událost ho mrzí, kdy by se chtěl té paní omluvit.

Poté, co byl upozorněn na změnu právní kvalifikace (§ 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku) byl znovu vyslechnut za přítomnosti ustanovené obhájkyň, když vyvstal důvod nutné obhajoby, k věci odmítl vypovídat.

U hlavního líčení pouze vypověděl, že pokud jde o pepřový sprej v očích, tak ho vůbec nepálily oči a když přišel domů, tak nebyl špinavý. Jinak to, co uvedl na policii u výslechu, *to je to, že už si skoro nic nepamatuju a to, co si pamatuju, to jsem už řekl.*

Následně byla výpověď z přípravného řízení přečtena. Obžalovaný k dotazu, zda se v průběhu vyšetřování nebo předtím setkal s paní V _____, uvedl, že se jí byl osobně omluvit. Navštívil jí u ní v práci u toho stánku. Šel se jí omluvit, protože pokud se to stalo tak, jak je to psané ve spise, tak ho to mrzí. *Ona na to reagovala tak, že tedy jako v pořádku, ale že bych měl odejít, že se se mnou nemůže bavit. Pak jsem tam byl ještě jednou, ale to jsem nemluvil nic, jenom jsem si tam šel koupit hamburger a odešel jsem, to mohlo být tak za měsíc, dva měsíce po té návštěvě, kdy jsem se jí omluvil. Pak už jsem byl jenom na probační službě a řešil jsem finanční částku, kterou mi naznačili, že mám paní zaplatit. Mně nejdřív říkali, že kolem 10.000,--Kč by mělo stačit, takže jsem nabídl 10.000,--Kč a pak mi bylo řečeno, že 10.000,--Kč je málo. Pak se mi měsíc a půl nikdo neozval a pak mi volala kriminální policie z Plzně, že případ je přehodnocený a že to půjde sem.*

K dotazu, proč si šel ten hamburger koupit zrovna tam a zda počítal s tím, že tam znovu narazí na poškozenou, uvedl, že *mně bylo řečeno na probační službě, že paní V _____ tam přestala pracovat. Já, když jsem zjistil, že tam je v tom stánku, já jsem tam byl s kolegou z práce, tak jsem si koupil hamburger a odešel jsem pryč.*

K osobě obžalovaného byl v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** a znalec byl vyslechnut u hlavního líčení. Z písemně podaných závěrů uvedeného posudku vyplývá, že obžalovaný byl v době činu nejspíše ve stavu probíhající středně těžké intoxikace alkoholem, kdy kontrolní mechanismy a zábrany byly oslabené. Byl u něho zjištěn počínající syndrom závislosti na alkoholu, projevuje se u něj sklonek k požívání nadměrného množství alkoholu, nedokáže své pité při počínající opilosti ukončit, opakovaně se u něj vyskytly palimpsesty (alkoholové výpadky paměti). V opilosti má

sklon k agresivnímu jednání. V době činu byl schopen chápat protiprávnost svého jednání, schopnost své jednání ovládat byla snížena středně v důsledku probíhající nekomplikované intoxikace alkoholem středně těžké. Jednalo se o snížení nevýrazné, neboť účinek alkoholu na svůj organizmus zná. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, nařízení ochranného léčení znalkyně nedoporučuje. V případě potřeby je obžalovaný schopen vyhledat odbornou pomoc sám.

U hlavního líčení znalkyně stvrdila závěry svého posudku a žádná ze strany neměla k těmto závěrům výhrady či dotazy.

Svědčce – poškozená J V v přípravném řízení vypověděla, že kolem páté hodiny ranní přišel k ní do občerstvení mladík, zaplatil stravenkou, na stravence byl nápis "Borgers." Když si tento mladík objednával jídlo, tak bylo poznat, že je pod vlivem alkoholu nebo drogy, choval se vulgárně, nadával jí sprostě. Když pak připravovala jídlo jinému muži, tak se vrátil ten sprostý mladík k okénku a začal jí nadávat, aby na jídlo nesahala, řekl jí "píča", že si má jít "vyhonit píču, kundu". Ona ho napomenula, ať se takhle nechová. Sprostý mladík si chtěl dát další jídlo, ale ona mu řekla, že ho neobslouží, že se nebude bavit s takovým, jako je on, a ať jde pryč. On odešel od okénka. Když odcházela domů, všimla si, že znova k budově přišel ten sprostý mladík. Šla okolo budov směrem k radnici, u radnice zahýbala směrem do průchodu a viděla, že na rohu stojí ten sprostý mladík, který se akorát rozbíhal směrem k ní. Šla průchodem, pak okolo kina, a to už věděla, že je za ní. Neběžel. Ona v kapse v ruce držela pepřový sprej. Šla poté do ulice Josefa Knihy, začala zrychlovat, šla podél budovy školy ke křižovatce v ulici Jiráskova. Než došla ke křižovatce, tak ještě v místech, kde je tráva a stromy, tak ten mladík byl vedle ní. Zeptal se jí: „tak, co je.“ Ona mu řekla: „sobota, vlastně už neděle“. Na to ji hned chytil ze zadu za bundu u krku a hned ji stáhl na zem. Ona padla na trávu, zůstala ležet a křičela „pomoc“. On jí dal ruku přes pusku, ale mačkal jí i nos, nemohla dýchat. Chtěla ho odstrčit, zvednout se a utéct, zvedla se na lokty, on jí hned začal sahat na kalhoty, chtěl jí rozepnout kalhoty a při tomto křičel "ukaž píču." Ona se snažila ho odstrčit, škrábala ho na rukách. Také měla v ruce ten sprej, snažila se okolo sebe stříkat, aby ho zasáhla. On jí sahal přes kalhoty na přirození, snažil se jí kalhoty rozepnout. Podařilo se mu rozepnout knoflík i ten zip. Když se k ní natočil obličejem, tak ona mu hned stříkla sprej do obličeje, on si chytil obličej a pustil ji. Byla v šoku, nemohla vůbec dýchat. Jak ho zasáhla, tak on si začal mnout oči, vstal a odešel od ní pryč. Ona se zvedla, poté utekla domů. Dcera jí zavolala záchranku. Špatně se jí dýchalo, byla v šoku. Žádné zranění jí nebylo způsobeno. Někdy má teď strach jít sama v noci domů. Má z toho špatný pocit. Svědkyně dále popsala pachatele. Nemůže říct, že by mladíka znala, ale asi je pravda, že jednou před časem měla problém s mladíkem ohledně jídla a myslí si, že to byl tento mladík, bylo to stejné chování. Ona si myslí, že jak jí to říkal a rozepínal jí kalhoty, že mu šlo o sex.

Svědčce byla opětovně vyslechnuta poté, co byl obžalovaný upozorněn na změnu právní kvalifikace. Uvedla, že sama nechce nic doplnit. Po předchozím výslechu byla u psychologa. Pachatel ji dvakrát navštívil. Ty návštěvy byly v tom jejím stánku, kde prodává. On se jí snažil omluvit nebo vysvětlit situaci. Ona mu řekla, aby odešel, že má z něho strach. On jí neposlechl, pořád se tam vracel. Pořád mluvil o té situaci, co se stala. Říkal, že se jí chce omluvit, že neví, proč to udělal, že jí napsal omluvný dopis. Ona mu řekla, aby odešel, že má strach, že jí to v tom dopise napsal všechno. Ona potom šla zavírat, myslela si, že už odešel, ale on byl za rohem, zase vyběhl a řekl jí, aby nezavírala to okno, že se nebudou bavit přes zavřené okno. Ona okno i dveře okamžitě zamkla a žádala ho, aby odešel. Pak mu řekla, že jestli jí neposlechne, že zavolá policii. Tak na to pak odešel. Viditelně nejevil známky po

požití alkoholu. Ona mu říkala, jestli si vůbec uvědomuje, co jí způsobil, že má nyní strašný strach. On jí na to řekl, že ji bude doprovázet a chránit. Ona mu řekla, že není normální, aby odešel nebo něco v tom smyslu. Tenhle rozhovor byl při tom prvním kontaktu. Pak přišel podruhé, asi někdy po velikonocích, to nemluvil, jenom se na ni díval. Koupil si u ní nějaké občerstvení, nějaké jídlo a odešel. Jí tahle návštěva zase děsně vyděsila. Po této návštěvě už ji nekontaktoval. Její zdravotní stav se tím zhoršil. Ze začátku po té události z toho byla šokovaná a jak probíhal čas, tak se to zhoršilo. Měla strach ze tmy, strach, když viděla lidi v kapuci, kteří přišli nebo prošli kolem stánku. Denně musela chodit kolem toho místa, kde se to stalo, takže se jí ty myšlenky pořád vrací, bojí se večer vycházet, bojí se potkat člověka, když jde někdo proti ní. Pořád se otáčí, když jde, jestli za ní někdo nejde, protože ten pachatel za ní docela velké kus šel. Občas ji budí takové noční můry, že jí dýchá na záda, nebo že na ni sahá. K tomu zhoršení došlo asi tak po měsíci, hlavně po těch dvou událostech, kdy ji navštívil. Vyhledala psychologa někdy na začátku května, ten jí moc nepomohl, ale nyní má zase jinou psycholožku. Je pravda, že jí obviněný nabídl finanční odškodnění přes probační službu. Měl jí nabídnout odškodnění 10.000,-Kč. Ona s tím nesouhlasila, ta částka je malá. Nejprve si myslela, že se dohodnou, ale pak si to rozmyslela a řekla si, že to nechá na soudu. Ona se ho bojí, protože už ji jednou napadl, povalil ji na zem a dusil ji. Aby žádnou částku nepřijímala, jí řekla i na psychiatrii při tom znaleckém posudku znalkyně a i ta psycholožka.

U hlavního líčení v podstatném vypověděla shodně. K dotazu pak rovněž vypověděla, v dopise jí obžalovaný psal, že se omlouvá, že ho ta situace mrzí, že by to chtěl změnit a že skončil s alkoholem, jí se ten dopis zdál účelový. K dotazu, zda se s těmi opakovanými návštěvami někomu svěřila, uvedla, že ano, na probační službě a panu Šmídovi, to je policista – vyšetřovatel na kriminálce. K dotazu, zda tam padl nějaký návrh na případné odškodnění, uvedla, že na té probační službě pachatel zprostředkovaně navrhoval, že jí dá 10.000,-Kč, s tím nesouhlasila, nezdálo se jí to adekvátní vzhledem k situaci.

K dotazu, jak se po té události cítila, uvedla, že *začala mít velké strachy, začala jsem se strašně bát, protože každý týden pátek, sobota pracuji do rána, takže musím chodit potmě, takže občas jsem jezdila taxíkem, když jsem měla velký strach, občas pro mě někdo přišel, občas mi někdo doprovázel, ale ty strachy rostly, ta nervozita, strach z lidí, pořád jsem se otáčela, někdy jsem nemohla ani vyjít z toho stánku, když jsem tam třeba měla nějakého zákazníka, který se mi třeba zeptal, v kolik končím, tak už mi to vyděsilo, že chce na mě čekat, takže ty strachy se pořád zhoršovaly, až jsem si řekla, že to nezvládnou a že musím vyhledat pomoc, takže chodím k psycholožce, vím teoreticky jak na to, ale zatím se to nějak nezlepšilo, protože stále procházím okolo toho místa, stále se mi ta situace vybavuje a prostě bojím se lidí, když mají kapucu, bojím se okolo někoho projít po setmění, bojím se jít třeba sama do lesa nebo ve dne, to už taky vůbec nemůžu, prostě se bojím, jenom tam, kde jsou lidi a ne nikde sama, to se strašně bojím. Zaměstnání zatím vykonávám pořád stejně, hledala jsem, přemýšlela jsem o změně, ale zatím jsem žádnou práci nenašla a tím, že bych dojížděla do Plzně, zase bych jezdila po tmě, takže by to prakticky bylo stejné a já jsem si tady budovala živnost šest let, takže si myslím, že je to i škoda to opustit. V současné době chodím k psycholožce paní Š. Léky neberu, chodím na konzultace, říká mi, jak se mám chovat, co mám dělat, když jdu okolo toho místa, prostě mi radí s tím chováním.*

K dotazům státního zástupce, zda nějakou dobu po tom činu úplně přestala pracovat, protože například nemohla, uvedla, že *to bohužel, to si nemohu dovolit, to je jediná moje činnost, která mi živí a já jsem sama a nemám žádný jiný příjem, takže to jsem si bohužel nemohla dovolit. Občas z rodiny mi tam někdo doprovázel. Ze začátku, ten první měsíc, pokaždé a někdy pro mě jezdili autem, někdy jedu taxíkem, někdy pro mě někdo přijede, když*

zeť jede taky na směnu, tak pro mě přijede autem a takhle se to nějak dělá. Náhradu škody požaduji, ale nemám s tím absolutně žádnou zkušenost, tak jsem chtěla, aby výši škody rozhodl soud, představu mám aspoň 50.000,--Kč.

K dotazům obhájkyň svědkyně vypověděla, že pracovní dobu na stánku má od 22.00 hodin do 5.00 hodin do rána v pátek a v sobotu, v pondělí má volno, v úterý od 9.00 hodin do 16.30 hodin, ve středu od 11.30 do 17.00 hodin a čtvrtek také. Ten konec týdne ji živí, protože přes týden tam chodí hodně málo lidí. K dotazu, zda může vysvětlit, proč na probační službě dne 25.3.2015 odmítla psychologickou pomoc, uvedla, že *protože se mi to nejdříve nezdálo, myslela jsem si, že to zvládnou, ale pak jsem zjistila, že to nezvládnou, to jsem zjistila někdy během konce března, tak jsem se objednala k paní T v R tam jsem byla na vyšetření, ta mi řekla, že tam dělají nějakou hypnoterapii a že to na můj případ není vhodný. Tak jsem hledala další psychologku. Pokud jsem uvedla, že jsem během konce března zjistila, že to nezvládnou, uvádím, že přesný datum si nevybavuju. U paní doktorky T jsem byla někdy v květnu, tam byla více než měsíc čekací doba.*

K dotazu obžalovaného, jak mu stříkla pepřový sprej do očí, uvedla, že nejdříve ji obžalovaný povalil, držel ji jednou rukou ústa a druhou rukou osahával, pak ji pustil a obě ruce měla volné, *tím pádem já jsem se z toho lehu jako trochu zvedla a nastříkala mu ten sprej do očí.*

K psychickému stavu poškozené byl v přípravném řízení opatřen **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** a příslušný znalec byl vyslechnut u hlavního líčení. Ze závěrů písemně podaného znaleckého posudku vyplývá, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která se projevuje stavy strachu, úzkostí, neustálými obavami o život, špatným spánkem. Tato porucha je přímým následkem předmětného jednání. Tato porucha je zhoršována opakovanými návštěvami pana N a nadále ji omezuje i ve výkonu práce, spánku a soustavně ji zneklidňuje. Trvání poruchy může být i dlouhodobé. V dodatku uvedeného posudku pak znalkyně konstatovala, že k poruše a rozvoji posttraumatické stresové poruchy došlo ihned po napadení pachatelem, následně se přidružily stavy úzkostné a stav se zhoršil poté, co se pachatel znovu objevil a sledoval ji v práci. Tato závažná stresová porucha trvá, ale její intenzita může tím, že se pachatel nepohybuje v její blízkosti, pomalu klesat. Porucha trvala po celou dobu od napadení, zdravotní stav ale mohl mít výkyvy, mohl se měnit v souvislosti s následným dopadením pachatele, jeho opětovným výskytem v blízkosti či opakovanými výsledky.

U hlavního líčení k dotazu státního zástupce, obecně, zda posttraumatická stresová porucha má vždycky stejný průběh u všech lidí, uvedla, že v žádném případě nemá stejný průběh, protože ona tuto poruchu posuzovala ve své znalecké činnosti mnohokrát a jsou případy, kdy tato porucha trvale zinvalidizuje dotyčnou osobu a nakonec po dvou, třech letech neúspěšného řešení té její situace dochází k plné invaliditě, protože není schopna vůbec pracovat. Tady evidentně se poškozená drží hlavně proto, že je zodpovědná ještě za výchovu dalšího člena rodiny, je samoživitelka, má to těžké, bohužel je to volba toho zaměstnání, které je vysoce rizikové v nočních hodinách, o sobotách, nedělích. Nepředpokládá dlouhodobý průběh, nemůže to samozřejmě vyloučit, že tam ještě nějaké poruchy dál nebudou, ale myslí, že stav by se mohl stabilizovat. K dotazu, zda dokáže posoudit u paní poškozené, zda je u ní průběh spíše méně závažný, průměrný nebo závažnější, uvedla, že by to hodnotila do středu. K dotazu, zda bývá obvyklé, že osoba, která trpí touto poruchou a setká se s pachatelem, že v jeho přítomnosti reaguje zcela normálně, že nemá nějaké záchvaty pláče nebo obavy, uvedla, že samozřejmě, ano, to je možné, že se dokáže ovládnout, nemusí dostávat stavy

paniky nebo nějakého nápadného chování, tyto stavy prožívá samozřejmě vnitřně. K dotazu, zda bývá obvyklé, že osoba, která takovou poruchou trpí, že se dostane i do stavu pracovní neschopnosti, uvedla, že ano. K dotazu, zda to bývá pravidlem, uvedla, že ne, je to možná tak půl napůl, ale každopádně často se vyskytuje, že je plně invalidizována a není schopna vůbec chodit do práce. Tady ten průběh nepředpokládá.

K dotazům obhájkyň, zda její posouzení splňuje všechna hlediska, která obsahuje desátá mezinárodní klasifikace nemocí u posttraumatické stresové poruchy, znalkyně uvedla, že ano. K dotazu, zda všechny, uvedla, že samozřejmě nikdy ne všechny, vždycky jsou tam projevy, které se liší podle individuální osoby, podle jednotlivého prožívání. K dotazu, aby bylo možno diagnostikovat posttraumatickou stresovou poruchu, zda stačí jenom některé prvky té diagnózy, uvedla, že stačí.

Obžalovaný neměl k závěrům znalkyně připomínky ani dotazy.

Podle § 211 odst. 1 tr.ř. byl přečten protokol o výpovědi svědkyně N. Č., která vypověděla, že s J. N. chodila asi tři roky, spolu i žili. Myslí si, že se (v den činu) vrátil kolem osmé hodiny, ona akorát vstala a on přišel. Byl opilý, ale byl v pohodě. Nevšimla si na něm žádného zranění, ani jí nepřišel nějaký divný, že by se něco stalo. Nic jí neříkal. Když se opil, tak ji nikdy fyzicky nenapadl. K ní si nikdy nic špatného nedovolil.

Z **Protokolu o rekognici**, která podle fotografií byla uskutečněna ještě před zahájením trestního stíhání dne 23.12.2014, je zřejmé, že poškozená nikoho nepoznala (ačkoli obžalovaný byl na předložených fotografiích). Při následné **rekognici in natura** uskutečněné rovněž před zahájením trestního stíhání dne 22.1.2015, poškozená znovu popsala pachatele a bez váhání za pachatele činu mezi ukázanými osobami označila **obž. J. N.**

Poškozená J. V. vydala dne 21.12.2014 policejnímu orgánu **stravenku SODEXO** č. 1015006000024020112363078. Dotazem u společnosti SODEXO Pass Česká republika a.s. bylo zjištěno, že předmětná stravenka byla zaslána dne 9.12.2014 J. N. ze společnosti Borgers CS s.r.o., Rokycany.

Dne 21.12.2014 byly ze zimní bundy a kalhot předložených poškozenou odebrány pachové stopy. Z **odborného vyjádření z metody pachové identifikace** vyplývá, že byla zjištěna shoda mezi kontrolním vzorkem obž. N. a pachovou stopou odebranou z bundy a kalhot. Expertizami z genetiky a daktyloskopie nebyly zjištěny žádné skutečnosti.

K těmto listinným důkazům neměl obžalovaný připomínky.

K právní kvalifikaci

Jednání obž. J. N. bylo obžalobou kvalifikováno jako pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1) trestního zákoníku. Provedeným dokazováním u hlavního líčení bylo především bezpečně prokázáno, že to byl obžalovaný, který použil proti poškozené násilí, když jí proti její vůli srazil na zem, zacpal jí pusou, aby nemohla křičet, držel ji, aby nemohla utéci, křičel na ni *ukaz píču*, přičemž toto násilí zjevně směřovalo k překonání odporu poškozené za účelem pohlavního styku, ať už jakoukoli formou. To je zřejmé z toho, že ji osahával v rozkroku a rozeplnul jí kalhoty. Ve smyslu ustálené judikatury je nutné posoudit jednání obžalovaného jako zločin znásilnění. Toto jednání obžalovaného zůstalo nedokonané ve fázi pokusu, neboť poškozené se podařilo

zamezit dalšímu jednání tím, že obžalovaného paralyzovala nastříkáním slzného plynu do očí. V žádném případě nebyla zpochybněna výpověď poškozené, nebyl zjištěn žádný motiv, který by vedl poškozenou k učinění nepravdivé výpovědi. Bylo také prokázáno, že rozpoznávací a ovládací schopnosti u obžalovaného nebyly vymizelé, takže je za spáchaný trestný čin trestně odpovědný.

Dále se bylo nutno zabývat, zda provedeným dokazováním bylo prokázáno, že by obžalovaný svým úmyslným jednáním způsobil u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, tedy těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm.i) tr. zákoníku. Zde bylo vycházeno zejména z výpovědi poškozené a částečně i ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie vypracovaného k osobě poškozené.

Zde soud především i na základě právního názoru státního zástupce vyjádřeného v jeho závěrečné řeči souhlasí s tím, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví.

Podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku těžkou újmu na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmu na zdraví delší dobu trvající porucha zdraví. Jde zejména o zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, poškození důležitého orgánu. Především je nutno zdůraznit, že příslušný znalecký posudek je nutno hodnotit jako každý jiný důkaz, nikoli nadřazeně. I když je nepochybné, že jednání obžalovaného vůči poškozené zapříčinilo u ní nepříjemné psychické potíže a pocit strachu. Aby však následky na zdraví u poškozené mohly být posouzeny jako těžká újma na zdraví, muselo by se jednat skutečně o zásadní omezení v běžném životě trvající delší dobu, která zcela rozhodujícím způsobem ovlivňují běžný život poškozené. V tomto konkrétním případě z výpovědi poškozené tyto rozhodné skutečnosti nebyly zjištěny. Sama vypověděla, že po celou dobu po napadení mohla vykonávat své zaměstnání a nebyla nijak omezena v běžném způsobu života. Poškozená neutrpěla žádné podstatné snížení své pracovní způsobilosti.

I obhájkyň obžalovaného, stejně jako státní zástupce, v závěrečné řeči navrhla kvalifikovat jednání obžalovaného ve smyslu st. § 185 odst. 1 tr. zák. spáchaného ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1 tr. zákoníku. I když obhájkyň poukázala na neprocesnost úkonu, který se dotýkal provedené rekognice v přípravném řízení, nelze s tímto názorem souhlasit. Jednak na údajné porušení procesních předpisů nebylo při seznámení s výsledky vyšetřování poukázáno, jednak při provedení tohoto důkazu neměl obžalovaný žádné připomínky a jednak u provedení tohoto procesního úkonu byla přítomna soudkyně okresního soudu, která nepochybně garantovala zákonnost prováděného procesního úkonu.

Ze všech těchto důvodů bylo jednání obžalovaného vůči poškozené kvalifikováno jako pokus zločinu znásilnění podle § 21 odst. 1 k § 185 odst. 1 tr. zákoníku.

Obžalovaný nebyl dosud soudně potrestán, sice byl řešen v rámci přestupkového řízení, to bylo ale v době před čtyřmi a více lety, kdy se zdržoval na území trvalého bydliště v Praze. Poté je hodnocen nejenom z místa bydliště, ale i z pracovního prostředí kladně. Lze tedy konstatovat, že před spáchaním trestného činu žil v posledních letech řádným životem.

Za situace, kdy byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou od 6 měsíců do 5 roků, vycházel soud ze shora uvedených hledisek a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání tří roků, který považuje za zcela přiměřený nejenom okolnostem případu, ale též k osobě

obžalovaného. Přihlédl zejména k tomu, že dosud nebyl soudně potrestán. Soud rovněž zvažoval, zda je nutné, aby obžalovaný uložený trest odnětí svobody nyní vykonal, nebo zda jsou zde zákonné důvody pro možné podmíněné odsouzení. Obžalovaný dosud nebyl soudně potrestán, poškozené se předtím omluvil a jeho jednání nebylo dokonáno. Za této situace je možné rozhodnout o podmíněném odkladu uloženého trestu odnětí svobody, kdy obžalovaný může prokázat, že jeho trestná činnost byla vybočením z jinak řádně vedeného života. Nebylo možno vyhovět návrhu obhájkyň obžalovaného, tedy uložení trestu odnětí svobody pod zákonnou trestní sazbu, neboť případně uložený trest odnětí svobody po dolní hranici zákonné trestní sazby (tedy pod 6 měsíců) v žádném případě nepřicházel v úvahu. Návrh obhájkyň na aplikaci ust. § 58 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku pak s ohledem na ust. § 58 odst. 5 tr. zák. rovněž nepřicházel v úvahu, neboť takovéto ustanovení nelze aplikovat.

Zkušební doba podmíněného odsouzení obžalovaného byla stanovena v trvání tří roků, tedy v polovině zákonné sazby. I když nebylo prokázáno, že by obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví, přesto bylo nutno i v tomto případě zohlednit, že svým jednáním zapříčinil u poškozené nepříjemné psychické potíže, kvůli kterým vyhledala i pomoc psychologa.

Poškozená, paní J. V., pak byla odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích na občanskoprávní řízení, neboť k trestnímu řízení se řádně a včas nepřipojila, učinila tak až v rámci dokazování u hlavního líčení, když případný návrh je nutno učinit před zahájením dokazování.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 4. prosince 2015

Za správnost vyhotovení:
Jana Zemenová

JUDr. Přemysl Špicar
předseda senátu, v.r.